

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 23 grudnia 2022 r.

Poz. 8764

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.80.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 21 grudnia 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079 i 1561) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846 i 2185)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXIII/770/2022 Rady Miasta Knurów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów, ograniczonego ulicami: Szpitalną, Wilsona, 1 Maja oraz północnymi granicami miasta – Etap II, w zakresie:

§ 9 ust. 2 pkt 3 lit. b w zakresie słów: *z dopuszczeniem do 0% na terenie oznaczonym symbolem Z27.1MU,*

§ 10 ust. 2 pkt 3 lit. b w zakresie słów: *z dopuszczeniem do 0% na terenie oznaczonym symbolem Z27. 8U,*

§ 11 ust. 2 pkt 3 lit. b w zakresie słów: *z dopuszczeniem do 0%.*

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 16 listopada 2022 r. Rada Miasta Knurów podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów, ograniczonego ulicami: Szpitalną, Wilsona, 1 Maja oraz północnymi granicami miasta – Etap II.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w dniu 24 listopada 2022 r. Rada Miasta Knurów przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 16 listopada 2022 Nr LXIII/770/2022, a w dniu 23 listopada 2022 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 7 grudnia 2022 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

W § 9 ust. 2 pkt 3 lit. b oraz w § 10 ust. 2 pkt 3 lit. b i w § 11 ust. 2 pkt 3 lit. b uchwały ustalono, że minimalny procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej, na terenach oznaczonych symbolami: Z27.1MU-Z27.3MU, a także Z27.1U-Z27.30U oraz Z27.1U,KS wynosi *nie mniej niż 5%*. Jednak na terenach oznaczonych symbolem Z27.1MU oraz Z27.8U i na terenie Z27.1U,KS dopuszczono minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 0%. Umożliwiono więc takie zagospodarowanie terenu, które faktycznie pomija ten istotny i obligatoryjny parametr zagospodarowania terenu, pomimo iż w treści planu jest on ustalony. Tym samym naruszono art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu

i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503) zwanej dalej *upzp*, który to przepis jednoznacznie wskazuje, że jednym z wymienionych tam obowiązkowych elementów planu miejscowego, jest określenie minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej. Takie pozorne zrealizowanie w treści planu miejscowego, ustawowego nakazu dotyczącego powierzchni biologicznie czynnej, umożliwia całkowite zabudowanie i uszczelnienie powierzchni terenu działki budowlanej tak, że nie będzie na nim możliwa ani wegetacja roślin, ani wsiąkanie, retencjonowanie wód opadowych.

W orzecznictwie sądowym oraz w doktrynie wskazuje się, że *art. 15 ust. 2 upzp* zawiera zamknięty katalog parametrów związanych z zabudową i zagospodarowaniem terenu, które muszą być określone w planie miejscowym [...] a minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, nie może być ustalany na poziomie zerowym. I chociaż obowiązek określenia tego wskaźnika jest bezwzględny, jednak pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa we wskazanym przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. (zob.: II OSK 3745/18, w: Z. Niewiadomski (red.) Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz, Wydanie 7, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2013, s.161).

Wymienione tereny – oznaczone symbolem Z27.1MU, Z27.8U oraz Z27.1U,KS, przylegają bezpośrednio do drogi zbiorczej (Z27.3KDZ) i drogi lokalnej (Z27.4KDL), wzdłuż których linię zabudowy określa wyznaczona w planie miejscowym nieprzekraczalna linia zabudowy. Z kolei powierzchnie niezabudowane tych działek przeznaczone między innymi pod dojazdy, dojścia piesze, miejsca do parkowania, umożliwiają zagospodarowanie ich w taki sposób by zagwarantować minimalną – 5% powierzchnię biologicznie czynną, ustaloną w tych przepisach. Umożliwiają to również wskaźniki zagospodarowania określone w planie (powierzchnia zabudowy – nie więcej niż 80%) jak i obecne możliwości technologiczne i materiałowe. Ponadto w § 11 ust. 2 pkt 3 lit. i na terenie oznaczonym symbolem Z27.1U,KS nakazano realizację pasa zieleni izolacyjnej od strony terenu oznaczonego symbolem Z27.1MW. Taki zapis wskazuje z jednej strony na możliwości wyznaczenia na tym terenie powierzchni biologicznie czynnej, z drugiej zaś na intencje uchwałodawcy, który nakazuje by zieleń współkształtowała sposób zagospodarowania tej przestrzeni. Jednak dopuszczenie w treści § 11 ust. 2 pkt 3 słów: *z dopuszczeniem do 0%* spowodowało, że naruszono również § 6 oraz § 25 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 283), które nakazują by przepisy prawa redagowane były w sposób zrozumiały dla adresatów oraz tak, by wyrażały intencje prawodawcy, a także możliwie bezpośrednio wskazywały kto, w jakich okolicznościach i jak winien się zachować.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miasta Knurów Nr LXIII/770/2022 z 16 listopada 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów, ograniczonego ulicami: Szpitalną, Wilsona, 1 Maja oraz północnymi granicami miasta – Etap II, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miasta Knurów rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miasta Knurów.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Aleksandra Kroczek

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.